

Súd: Správny súd v Košiciach
Spisová značka: KE-4Sa/6/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7022200159
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Petra Vysaníková
ECLI: ECLI:SK:SpSKE:2024:7022200159.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Správny súd v Košiciach sudkyňou JUDr. Petrou Vysaníkovou v právnej veci žalobcu: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom vo C. D., E. XX, právne zastúpeného: JUDr. Michal Fecilák, advokát so sídlom v Prešove, Jesenná 8, proti žalovanému: Generálny riaditeľ Sociálnej poisťovne, tá so sídlom v Bratislave, Ul. 29. augusta 8-10, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. XXX XXX XXXX X zo dňa 04.02.2022 takto

rozhodol:

Žalobu z a m i e t a.

Účastníkom n e p r i z n á v a právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Správnu žalobou zo dňa 30.03.2022 doručenu Krajskému súdu v Košiciach ako správne mu súdu (ďalej aj pôvodný správny súd) v ten istý deň sa žalobca domáhal zrušenia rozhodnutia žalovaného č. XXX XXX XXXX X zo dňa 04.02.2022, ako aj rozhodnutia Sociálnej poisťovne, ústredie č. XXX XXX XXXX X zo dňa 05.11.2021 vo veci výšky starobného dôchodku, a vrátenia veci Sociálnej poisťovni, ústredie na ďalšie konanie. Žiadal tiež priznať právo na náhradu trov konania.

administratívne konanie

2. Sociálna poisťovňa, ústredie (ďalej aj správny orgán prvého stupňa) rozhodnutím č. XXX XXX XXXX X zo dňa 05.11.2021 zamietla žiadosť žalobcu zo dňa 20.10.2021 o zvýšenie sumy starobného dôchodku podľa § 60 ods. 2, § 69 a § 255 ods. 5 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej aj zákon o sociálnom poistení). Svoje rozhodnutie odôvodnila tým, že vzhľadom na to, že bol žalobcovi rozhodnutím č. XXX XXX XXXX X zo dňa 13.02.2018 priznaný predčasný starobný dôchodok od 21.12.2017, nemá nárok na zvýšenie sumy starobného dôchodku za obdobie výkonu služby. Predčasný starobný dôchodok žalobcu je odo dňa dovŕšenia dôchodkového veku, t.j. od 28.07.2019 starobným dôchodkom a vypláca sa v sume, ktorá mu patrila ku dňu dovŕšenia dôchodkového veku.

Rozhodnutím Colného riaditeľstva Slovenskej republiky zo dňa 27.02.2008 bol žalobcovi priznaný od 06.02.2008 výsluhový dôchodok za dobu služby od 01.12.1977 do 30.04.1978 a od 16.12.1991 do 05.02.2008.

Vzhľadom na uvedené správny orgán prvého stupňa uzavrel, že nakoľko doba služobného pomeru od 01.12.1977 do 30.04.1978 a od 16.12.1991 do 05.02.2008 bola zhodnotená pre nárok na výsluhový dôchodok podľa § 60 ods. 2 a § 255 ods. 5 zákona o sociálnom poistení, doba služobného pomeru nie je obdobím dôchodkového poistenia, a preto uvedenú dobu nie je možné hodnotiť na nárok na predčasný starobný dôchodok. S poukazom na čl. 33 ods. 2 Dohovoru o invalidných, starobných a

pozostalostných dávkach (Dohovor č. 128), ktorý bol zverejnený v Zbierke zákonov pod č. 416/1991 Zb. (ďalej len Dohovor), uviedla, že nakoľko predčasný starobný dôchodok nie je uvedený v Dohovore, neprichádza do úvahy hodnotenie doby služby ani aplikácia čl. 33 ods. 2 Dohovoru.

Žalobca sa s uvedeným rozhodnutím správneho orgánu prvého stupňa nestotožnil, a preto proti nemu podal odvolanie v ktorom namietal, že rozhodnutie je nezákonné, vydané v rozpore s platnou právnou úpravou ako aj s judikatúrou súdov. Dôvodil tým, že správny orgán prvého stupňa pri určení sumy starobného dôchodku nevzal do úvahy dobu služby získanú v colnej správe v rozsahu 16 rokov, ktorú žiadal započítať.

3. Žalovaný rozhodol o odvolaní žalobcu rozhodnutím č. XXX XXX XXXX X zo dňa 04.02.2022 (ďalej aj napadnuté rozhodnutie alebo preskúmané rozhodnutie), ktorým odvolanie žalobcu zamietol v celom rozsahu a rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa č. XXX XXX XXXX X zo dňa 05.11.2021 potvrdil. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia žalovaný uviedol, že rozhodnutím Colného riaditeľstva Slovenskej republiky zo dňa 27.02.2008 bol žalobcovi priznaný podľa § 38 ods. 1 a § 39 ods. 1 zákona č. 328/2002 Z.z. o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej aj zákon č. 328/2002 Z.z.) od 06.02.2008 výsluhový dôchodok. Celková doba výkonu štátnej služby podľa § 58 zákona č. 328/2002 Z.z. je 16 rokov a 207 dní, ktoré boli žalobcovi zhodnotené pre výpočet sumy výsluhového dôchodku. Podľa preukázaného skutkového stavu výkon zamestnania colníka nebol zaradený do zvýhodnenej I. alebo II. kategórie funkcií, a preto nie je možné postupovať podľa ustálenej judikatúry. Vzhľadom na to, že doba služobného pomeru bola zhodnotená pre nárok na výsluhový dôchodok podľa § 60 ods. 2 a § 255 ods. 5 zákona o sociálnom poistení, doba služobného pomeru nie je obdobím dôchodkového poistenia, a preto uvedenú dobu nie je možné hodnotiť na nárok na starobný dôchodok.

súdne konanie

4. Proti rozhodnutiu žalovaného zo dňa 04.02.2022 podal žalobca v zákonom stanovenej lehote správnu žalobu, ktorou sa domáhal zrušenia napadnutého rozhodnutia žalovaného ako i zrušenia rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa a vrátenia mu veci na ďalšie konanie.

5. Žalobca správnu žalobu odôvodnil tým, že sa nestotožnil s právnym záverom žalovaného, podľa ktorého nie je možné postupovať podľa ustálenej judikatúry pri hodnotení doby služby colníka pretože podľa preukázaného skutkového stavu výkon zamestnania colníka nebol zaradený do zvýhodnenej I. alebo II. kategórie funkcií. Dodal, že žalobca odpracoval v colnej správe 16 rokov a 207 dní, mimo colnej správy odpracoval 28 rokov a 62 dní.

6. Podľa názoru žalobcu žalovaný pochybil, keď pri rozhodovaní nebral do úvahy celú dobu dôchodkového poistenia, ale iba dobu, ktorá nebola hodnotená pri rozhodovaní o priznaní výsluhového dôchodku. Mal za to, že žalovaný i správny orgán prvého stupňa rozhodli v rozpore s čl. 33 ods. 2 Dohovoru a ustálenou judikatúrou Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej aj Najvyšší súd SR). V tejto súvislosti poukázal na judikáty Najvyššieho súdu SR sp. zn. 10So/59/2014, sp. zn. 7So/138/2011 a sp. zn. 9So/15/2016.

7. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe uviedol, že námietky žalobcu sú totožné s námietkami, ktoré uviedol v odvolaní. Pridržiaval sa skutkových a právnych dôvodov uvedených v napadnutom rozhodnutí ako i v rozhodnutí správneho orgánu prvého stupňa a trval na ich správnosti a zákonnosti. Dodal, že žalobca nevykonával službu colníka vo zvýhodnenej kategórii funkcii, preto nie sú splnené podmienky pre zníženie dôchodkového veku a nie je možné pri posudzovaní jeho nároku na starobný dôchodok postupovať podľa zovšeobecneného právneho názoru Najvyššieho súdu SR. Vzhľadom na to, že žalobca získal dobu služby v rozsahu zakladajúcom nárok na výsluhový dôchodok, obdobie služobného pomeru podľa § 60 ods. 2 a § 255 ods. 5 zákona o sociálnom poistení nie je obdobím dôchodkového poistenia, preto ho pre nárok na starobný dôchodok nemožno hodnotiť. Uviedol, tiež že žalobcovi bol priznaný výsluhový dôchodok a podľa preukázaného skutkového stavu výkon zamestnania colníka nebol zaradený do zvýhodnenej I. alebo II. kategórie funkcií, a preto pri hodnotení doby služby colníka nie je možné postupovať podľa ustálenej judikatúry a čl. 33 Dohovoru. Doba výkonu služby a vymeriavacie

základy, dosiahnuté počas doby služby colníka nie je možné podľa právnych predpisov o sociálnom poistení hodnotiť na nárok na starobný dôchodok vo všeobecnom systéme.

V závere žalovaný poukázal na to, že hodnotenie doby výkonu služby a hrubých zárobkov dosiahnutých počas trvania služobného pomeru sa podľa názoru Najvyššieho súdu SR vzťahuje len na tých poistencov, ktorým sa podľa § 274 zákona o sociálnom poistení zachovávajú nároky vyplývajúce zo zaradenia doby služby do I. alebo II. kategórie funkcií a bol im priznaný príspevok za službu, výsluhový príspevok alebo výsluhový dôchodok, pretože podľa názoru Najvyššieho súdu SR nároky vyplývajúce zo zaradenia služby do zvýhodnenej pracovnej kategórie, resp. kategórie funkcií nie sú zohľadnené vo výsluhovom dôchodku. Žiadal preto žalobu ako nedôvodnú zamietnuť.

8. Žalobca reagoval na vyjadrenie žalovaného k žalobe replikou v ktorej konštatoval, že odôvodnenie týkajúce sa nezaradenia funkcie colníka do I. či II. pracovno-právnej kategórie považuje za nezákonné. Ide o právnu úpravu veku odchodu do dôchodku. Žalobca žiadal o starobný dôchodok až po splnení podmienky dôchodkového veku. Žalovaný, pokiaľ by postupoval správne, mal prihliadať na obdobie, počas ktorého žalobca pracoval v colnej správe. Rozhodnutia správnych orgánov považoval za rozporné s ustálenou judikatúrou Najvyššieho súdu SR a krajských súdov v skutkovo i právne obdobných konaniach, pričom poukázal na rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 3Sa/4/2020 zo dňa 28.09.2021, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Sa/14/2020 zo dňa 11.11.2021 a na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 27Sa/4/2021 zo dňa 15.02.2022.

9. Žalovanému bola replika doručená dňa 11.07.2022, no žalovaný nevyužil možnosť na podanie dupliky.

10. S účinnosťou od 01.06.2023 začal svoju činnosť Správny súd v Košiciach (ďalej aj správny súd). V súlade s § 3 ods. 3 písm. c/ zákona č. 151/2022 Z. z. o zriadení správnych súdov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, výkon súdnictva prešiel z Krajského súdu v Košiciach a z Krajského súdu v Prešove na Správny súd v Košiciach vo všetkých veciach, v ktorých je od 01.06.2023 daná právomoc správnych súdov. Od 01.06.2023 je teda na konanie v predmetnej veci príslušný Správny súd v Košiciach (ďalej aj správny súd alebo súd), ktorý predmetnú vec vedie pod sp. zn. KE-4Sa/6/2022.

názor správneho súdu

11. Správny súd v Košiciach ako vecne a miestne príslušný správny súd konajúc v súlade s ustanoveniami zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej aj SSP) v konaní o správnej žalobe v sociálnych veciach podľa § 199 a nasl. SSP, preskúmal žalobou napadnuté rozhodnutia správnych orgánov, ako aj priebeh administratívneho konania, ktoré predchádzalo ich vydaniu, a bez nariadenia pojednávania (v súlade s § 107 ods. 2 SSP), vyhlásil dňa 16.01.2024 rozsudok (oznámenie o termíne verejného vyhlásenia rozsudku bolo zverejnené dňa 15.12.2023), ktorým žalobu ako nedôvodnú zamietol a účastníkom právo na náhradu trov konania nepriznal.

12. Podľa § 2 ods. 1 a 2 SSP, v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom. Každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

13. Podľa § 6 ods. 1 SSP, správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

14. Podľa § 6 ods. 2 písm. c/ SSP, správne súdy rozhodujú v konaniach o správnych žalobách v sociálnych veciach.

15. Podľa § 199 ods. 1 písm. a/ SSP, sociálnymi vecami sa na účely tohto zákona rozumie rozhodovanie Sociálnej poisťovne.

16. Podľa § 199 ods. 3 SSP, ak nie je v tejto hlave ustanovené inak, použijú sa na konanie v sociálnych veciach ustanovenia o konaní o všeobecnej správnej žalobe.

17. Podľa § 135 ods. 1 SSP, na rozhodnutie správneho súdu je rozhodujúci stav v čase právoplatnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo v čase vydania opatrenia orgánu verejnej správy.

18. Podľa § 203 ods. 2 SSP, pri správnej žalobe fyzickej osoby nie je správny súd viazaný žalobnými bodmi.

19. Podľa § 60 ods. 2 zákona o sociálnom poistení, obdobie dôchodkového poistenia je aj obdobie výkonu služby policajta, profesionálneho vojaka a vojaka prípravnej služby, ak toto obdobie policajt a profesionálny vojak nezískali v rozsahu zakladajúcom nárok na výsluhový dôchodok podľa osobitného predpisu a nebol im priznaný invalidný výsluhový dôchodok, invalidný dôchodok alebo čiastočný invalidný dôchodok podľa osobitného predpisu.

20. Podľa § 255 ods. 5 zákona o sociálnom poistení, za obdobie dôchodkového poistenia sa považuje aj obdobie výkonu služby policajta, profesionálneho vojaka a vojaka prípravnej služby získané do 31. decembra 2003, ak toto obdobie policajt, profesionálny vojak a vojak prípravnej služby nezískali v rozsahu zakladajúcom nárok na výsluhový dôchodok podľa osobitného predpisu a nebol im priznaný invalidný výsluhový dôchodok, invalidný dôchodok alebo čiastočný invalidný dôchodok podľa osobitného predpisu.

21. Podľa § 69 zákona o sociálnom poistení, poistenec, ktorému bol priznaný predčasný starobný dôchodok, nemá nárok na starobný dôchodok.

22. Podľa § 69a ods. 1 zákona o sociálnom poistení, predčasný starobný dôchodok po dovŕšení dôchodkového veku je starobný dôchodok.

23. Podľa čl. 33 ods. 2 Dohovoru, ak má alebo ak by mala inak chránená osoba nárok na dávku ustanovenú v tomto Dohovore, a ak dostáva inú peňažnú dávku sociálneho zabezpečenia za tú istú sociálnu udalosť, môžu sa dávky podľa tohto Dohovoru krátiť alebo zastaviť za určených podmienok a v určenom rozsahu za podmienky, že časť dávok, ktorá sa kráti alebo je zastavená, nepresahuje druhú dávku.

24. Správny súd úvodom konštatuje, že z obsahu administratívneho spisu je zrejmé, že rozhodnutím Colného riaditeľstva Slovenskej republiky zn. 18844/2008-1462-2 zo dňa 27.02.2008 bol žalobcovi priznaný podľa § 38 ods. 1 a § 39 ods. 1 zákona č. 328/2002 Z.z. od 06.02.2008 výsluhový dôchodok v sume 7070 Sk mesačne (ďalej aj rozhodnutie o priznaní výsluhového dôchodku). Rozhodnutím č. 570 513 6327 0 zo dňa 13.02.2018 bol žalobcovi na základe podanej žiadosti priznaný predčasný starobný dôchodok od 21.12.2017, v odôvodnení rozhodnutia bolo uvedené, že dôchodkový vek žalobca dovŕši dňa 28.07.2019. Žalobca žiadosťou zo dňa 20.10.2021 požiadal o zvýšenie sumy starobného dôchodku, čo odôvodnil, tým, že do doby dôchodkového poistenia žiadal započítať aj dobu služobného pomeru v colnej správe. O žiadosti žalobcu bolo rozhodnuté správnym orgánom prvého stupňa dňa 05.11.2021. Proti tomuto rozhodnutiu podal odvolanie žalobca. O odvolaní žalobcu rozhodol žalovaný napadnutým rozhodnutím zo dňa 04.02.2022 tak, že potvrdil rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa o zamietnutí žiadosti žalobcu zo dňa 20.10.2021 o zvýšenie sumy starobného dôchodku.

25. Podstatou žalobných námietok bolo tvrdenie žalobcu, že žalovaný resp. správny orgán prvého stupňa mal pri rozhodovaní o žiadosti žalobcu zo dňa 20.10.2021 brať do úvahy celú dobu dôchodkového poistenia, vrátane doby výkonu funkciu colníka.

26. Správny súd prisvedčil argumentácii žalovaného v tom smere, že dobu poistenia, ktorá bola žalobcovi zhodnotená pre účely priznania výsluhového dôchodku nemožno hodnotiť na nárok na (predčasný) starobný dôchodok zo všeobecného systému. Z právneho názoru Najvyššieho súdu SR vyslovenom

v rozhodnutí sp. zn. 7So/32/2011 zo mňa 28.02.2012 jednoznačne vyplýva, že ak bol poistencovi priznaný a vyplácaný predčasný starobný dôchodok, potom mu nevzniká právo na určenie sumy starobného dôchodku podľa § 66 zákona o sociálnom poistení v znení platnom v čase vzniku nároku na predčasný starobný dôchodok ani pri dovŕšení dôchodkového veku. Na požadovaný nový výpočet sumy starobného dôchodku, ktorý vznikol zmenou z predčasného starobného dôchodku dovŕšením dôchodkového veku jeho poberateľa, právny dôvod nie je daný.

27. Zo skutkového stavu je zrejmé, že funkcia colníka nebola v predchádzajúcich obdobiach v zoznamoch vo zvýhodnenej I. ani II. kategórii funkcií, čo nepreukázal ani žalobca. Správny súd ma na rozdiel od žalovaného za to, že v preskúmvanej veci uvedená skutočnosť nie je podstatná. Žalobcovi ako poberateľovi predčasného starobného dôchodku nový nárok na starobný dôchodok v súlade s vyššie citovaným ustanovením § 69 zákona o sociálnom poistení nevznikol. Účelom predčasného starobného dôchodku je zabezpečiť poistencovi príjem v starobe pred získaním nároku na starobný dôchodok. Rozdiel medzi starobným dôchodkom a predčasným starobným dôchodkom spočíva v tom, že predčasný starobný dôchodca poberá starobný dôchodok ešte pred dosiahnutím zákonom stanovenej hranice dôchodkového veku. V tejto súvislosti správny súd poukazuje na právny názor vyslovený v rozhodnutí Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Sk/18/2019 zo dňa 24.06.2020, z ktorého vyplýva, že: „nárok na predčasný starobný dôchodok ako sociálne zabezpečenie poistenca v starobe je možné priznať poistencovi len na základe splnenia zákonných podmienok ustanovených v právnej úprave zákona o sociálnom poistení. Nárok na predčasný starobný dôchodok je samostatným nárokom, rozdielnym od nároku na starobný dôchodok, z ktorých dôvodov je povinnosťou tak Sociálnej poisťovne, ako aj súdu v súdnom prieskume zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu posudzovať splnenie zákonných podmienok pre priznanie či starobného alebo predčasne starobného dôchodku samostatne. Na tejto skutočnosti nič nemení ani to, že predčasný starobný dôchodok po dovŕšení dôchodkového veku poistenca sa považuje za starobný dôchodok.“

28. Správny súd prisvedčil argumentácii žalovaného aj v tom smere, že predčasný starobný dôchodok nie je uvedený v Dohovore, a preto nie je možné hodnotiť doby služobného pomeru na nárok na (predčasný) starobný dôchodok a pri určení jeho sumy v súlade s čl. 33 Dohovoru.

29. Pokiaľ žalobca v žalobe poukazoval na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR, správny súd uvádza, že v predmetných rozsudkoch Najvyšší súd SR posudzoval nárok poistenca ako poberateľa výsluhového dôchodku na starobný dôchodok po zamietnutí žiadosti o jeho priznanie, teda rozhodoval v skutkovo odlišných prípadoch. Rozhodnutia krajských súdov, na ktoré žalobca poukázal v replike, nepredstavujú ustálenú judikatúru, nakoľko ustálenú judikatúru tvoria významné rozhodnutia súdov najvyššej súdnej inštancie, nie rozhodnutia súdu nižšieho stupňa.

30. S poukazom na uvedené dospel správny súd k záveru, že preskúmvané rozhodnutie žalovaného ako i rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa sú vecne správne a nedošlo nimi k porušeniu zákona ani chránených záujmov žalobcu, a preto podľa § 190 SSP žalobu ako nedôvodnú zamietol.

31. Tiež je vhodné dodať, že správny súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Pozri judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva, Ústavného súdu Slovenskej republiky, Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, týkajúcej sa požiadaviek riadneho odôvodnenia rozsudku súdu (napr. Kraska c. Švajčiarsko z 29. apríla 1993, García Ruiz c. Španielsko z 21. januára 1999, nález Ústavného súdu Slovenskej republiky z 22. októbra 2015 sp. zn. II. ÚS 675/2014-40, uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 03. júla 2003 sp. zn. IV. ÚS 115/03-14, prípadne sp. zn. IV. ÚS 112/05, alebo sp. zn. I. ÚS 117/05, Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Asan/3/2019 zo dňa 29. januára 2020).

32. O trovách konania rozhodol súd podľa § 167 a nasl. SSP, podľa ktorého účastníkom právo na náhradu trov konania nepriznal, pretože žalobca nemal v konaní úspech celkom ani z časti a žalovanému nevznikli také dôvodne vynaložené trovy konania, ktoré by bolo možné od žalobcu spravodlivo požadovať.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustná kasačná sťažnosť, ktorú možno podať v lehote jedného mesiaca odo dňa doručenia rozsudku na Správny súd v Košiciach. Zmeškanie lehoty na podanie kasačnej sťažnosti nemožno odpustiť.

Sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Tieto povinnosti neplatia, ak

a/ má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 1 písm. c/ a d/,

c/ je žalovaným Centrum právnej pomoci.

V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 SSP (ktorému správne súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisová značka konania) uviesť

a/ označenie napadnutého rozhodnutia,

b/ údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené,

c/ opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (ďalej len "sťažnostné body"),

d/ návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh).

Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti (§ 445 ods. 2 SSP).

Podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí správne súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Správny súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. K podaniu kolektívneho orgánu musí byť pripojené rozhodnutie, ktorým príslušný kolektívny orgán vyslovil s podaním súhlas.

Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší účastník konania dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, správny súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Kasačnú sťažnosť možno podľa § 440 ods. 1 SSP odôvodniť len tým, že krajský súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že

a/ na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správnom súdnictve,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal procesnú subjektivitu,

c/ účastník konania nemal spôsobilosť samostatne konať pred krajským súdom v plnom rozsahu a nekonal za neho zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už skôr začalo konanie,

e/ vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený krajský súd,

f/ nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

g/ rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci,

h/ sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu,

i/ nerešpektoval záväzný právny názor, vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti alebo j/ podanie bolo nezákonne odmietnuté.

Dôvod kasačnej sťažnosti uvedený v § 440 ods. 1 písm. g/ až i/ Správneho súdneho poriadku sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podania pred krajským súdom.